

[Justitsministeren.]

personer, men ogsaa Kommuner, Foreninger, Selskaber og Institutioner. Tildelingen af Bevillinger til Foreninger, Selskaber o. lign. maa nødvendigvis blive ret planløs. Det er en meget besværlig Opgave for Justitsministeren at have Ansvaret for, hvorvidt det skal være en Sportsforening, en Afholdsforening, eller hvad det nu er, der skal have en Biografbevilling. Dertil kommer, at Biografteaterdrift ikke synes mig at have nogen naturlig Tilknnytning til saadanne Foreningers øvrige Virksomhed, hvad enten det drejer sig om Afholdsforeninger eller Idrætsforeninger eller Naturfredningsforeninger eller lignende. Jeg kan ikke indse, at disse Foreninger har nogen særlig Indsigt i Biografteaterdrift, alene fordi de virker for Afholdenhed eller lignende. Jeg har derfor ønsket at komme helt bort fra denne Ordning, der ogsaa kunde friste en politisk Minister til at begunstige visse Organisationer paa Bekostning af andre, hvis Formaal var lige saa rimelige.

Medens saaledes efter Lovforslaget Bevilling nu kun kan meddeles Enkeltpersoner og Kommuner, gøres der i Overensstemmelse med allerede fulgt Praksis en Undtagelse for Selskaber, der producerer danske Films. Ærede Medlemmer, som har fulgt Sagens mærkelige Gang i det høje Folketing, vil ikke have kunnet undgaa at lægge Mærke til, at man pludselig fra konservativ Side, samtidig med at give Udtryk for sin Kærlighed til den frie Næring, har fundet det ganske urimeligt, at der skulde være Afgiftsfrihed for Produktions-selskaber paa det Premièreteater, disse fik Bevilling til. Det staar naturligvis af historiske Grunde i Forhold til de Vanskeligheder, danske Films har haft efter Overgangen fra Stumfilm til Talefilm. Der var jo en Tid, hvor danske Films havde overmaade gode Muligheder paa det internationale Marked, men disse Muligheder faldt væk, efterhaanden som Talefilmen afløste Stumfilmen, og samtidig med, at disse Muligheder faldt væk, syntes i hvert Fald enkelte danske Films-producenter ogsaa at have tabt noget af deres Mod paa Tilværelsen, idet de danske Films blev ringere og ringere.

Derfor forekom det mig at være en værdifuld Bestræbelse for Lovgivningsmagten at virke for, dels at en dansk Produktion af Films saa vidt muligt kom frem igen, dels at disses kulturelle og kunstneriske Niveau blev hævet saa meget som muligt. Det er af denne Grund og ikke af nogen anden Grund, jeg har foreslaaet, at Produktions-selskaberne skal kunne faa Bevilling

til et Teater. Det er nemlig ret nødvendigt, at de har deres eget Premièreteater, saa at de selv er Herre over, hvornaar producerede danske Films kan opføres. Man har heroverfor fra konservativ Side i Folketinget, idet man har opstillet nogle Regnskaber, som er ganske ukontrollable — det drejer sig om Palladium, der er begyndt for en Maaned siden, og som man derefter ridser et Fremtidsprogram op for — paastaet, at det var en alt for stærk Begunstigelse for danske Produktions-selskaber. Jeg vil dertil sige, at det er muligt, at det kan blive det, og for at imødekomme den Tanke, der laa bagved de konservative Ønsker, har jeg sat en Bestemmelse ind, hvorefter Produktions-selskaberne skal aflægge Regnskab, ikke alene for det Biografteaters Drift, som de har, men ogsaa for Produktionen. Hvis det saa viser sig, at denne giver urimelige Overskud, er der en Mulighed for at gribe ind og regulere paa dette Omraade.

Men altsaa, medens efter Lovforslaget Bevillinger i al Almindelighed kun kan gives til Kommuner eller Enkeltpersoner eller til Selskaber, der producerer danske Films, vil der i øvrigt af Filmsfonden kunne ydes Tilskud til Støtte af Fremstilling af danske Films af kunstnerisk og kulturelt værdifuld Karakter, for saa vidt der er Penge tilovers. Naturligvis faar disse Produktions-selskaber kun den gunstige Stilling, Lovforslaget giver dem, paa Betingelse af, at Selskabet producerer et i Bevillingen nærmere angivet Antal kulturelt og kunstnerisk værdifulde Films.

Den konservative Ordfører i Folketinget gik her ud fra en rigtig Grundbetragtning, nemlig den, at Justitsministeriet ikke efter dette Forslag eller i Forvejen havde nogen Indflydelse paa, hvilke Films der produceredes af Produktions-selskaberne. Dette er ikke rigtigt. Naar Lovforslaget gennemføres, vil man naturligvis i endnu højere Grad lægge Vægt paa, at man ikke faar Films af en alt for ringe Kvalitet, hvormed ikke være sagt, at enhver Film, man morer sig over, enhver Underholdningsfilm ikke skulde kunne være kunstnerisk værdifuld —, det kan jo dog ogsaa efter Omstændighederne være af kulturel Værdi at faa Folk til at le, ikke mindst i disse Tider.

Ved Overgangsbestemmelserne i § 32 lader man de hidtidige Bevillinger til Foreninger og Selskaber forblive i Kraft, men der kan altsaa ikke udstedes nye.

I § 5 er der indsat en Bestemmelse, der ogsaa kan faa en vis Betydning. Det foreslaas her, at Lejekontrakter skal godkendes af den bevilgende Myndighed, der